

Prepir med očetom in sinom

Sin se je vrnil ob dveh zjutraj namesto ob desetih zvečer. Oče se nanj jezi v dnevni sobi.

Osebe: Miha (sin, 14 let), oče (50 let)

Miha: Oče, ne jezi se! Saj sem ti rekel, da sem te želel poklicati.

Oče: (rdeč v obraz) Sploh ti ne bi bilo treba klicati! Samo prišel bi ob dogovorjeni uri! Krščen matiček, naju z mamo je tako skrbelo!

Miha: Kolikokrat naj ti še povem, da sem pomagal Petru ...

Oče: To je tvoj izgovor?! In kaj sta počela? Spuščala ladjice po Ljubljanskem barju?

Miha (Počasi ga mineva potrpljenje.): Padel je s kolesom v jarek in sem ga moral izvleči iz njega.

Oče: (se zamisli) In zakaj me nisi poklical? Telefon si imel seboj.

Miha: Zmanjkalo mi je baterije.

Oče: Tudi Peter ima svojega. Zakaj nista poklicala z njegovega mobija?

Miha: (potrpežljivo) Uničil se je, ko je Peter padel.

Oče: Zakaj pa potem nista uporabila govornice?

Miha: (jezno) Oče! Govornice so uporabljali dinosavri!

Oče: Ne govori tako, Miha!

Miha: Presneto, tudi če bi jo želel uporabiti, so že vse odstranili, še preden sem se rodil. Naj ti pošljem goloba ali dimne signale ali kaj?!

Oče: (premišljuje) Hmm... (Nastane neprijetna tišina.) V mojih časih ... (Miha zavzdihne, ampak se oče ne zmeni zanj) ... smo si baterije napolnili s krompirjem. Če bi bil pravi moški, bi bil vedno pripravljen.

Miha: (naveličan razlaganja) Oče, vdam se. Naslednjič bom imel sabo cel kilogram zelenjave in še celo uro bom prej doma.

Oče: (ponosen) Tako se govori. (pomisli) Ampak mislim, da si z lubenico ne boš napolnil telefona.

Miha: (Neopazno zavije z očmi in že odhaja iz sobe.) Seveda oče. Brez panike, naslednjič bom Petra pustil v jarku.

Preden se oče zave pomena stavka, Mihe ni več.